

11 Αυγούστου 2015

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΑΣ ΜΠΟΡΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Έχουμε παντοδύναμο Πατέρα και αυτό να μας δίνει μεγάλη ελπίδα.

Η ασθένεια, η θλίψη και ο πόνος οδηγούν τον καλοπροαίρετο άνθρωπο στην ολόθερμη και θεάρεστη προσευχή,

η οποία φέρνει μεγάλα καλά στην ψυχή, όπως την πνευματική ευφορία, την παρηγοριά στη θλίψη, την ανακούφιση στον πόνο και κρατά τον άνθρωπο σταθερό στον δρόμο της σωτηρίας.

Μην αφήνετε τη θλίψη να κυριαρχεί στη ζωή σας.

Έχουμε παντοδύναμο Πατέρα και αυτό να σας δίνει μεγάλη ελπίδα.

Να κάνετε μόνο θετικούς και άγιους λογισμούς.
Η θλίψη σου είναι αποτέλεσμα του εγωισμού σου.

Θέλεις να κάνεις πολλά, αλλά δεν μπορείς. Θέλεις να ανεβείς πνευματικά, αλλά, επειδή δεν μπορείς απελπίζεσαι.

Λάθος. Δεν είναι δική μας προσπάθεια που θα μας βοηθήσει ν' ανεβούμε πνευματικά, αλλά ο Θεός θα το επιτρέψει την κατάλληλη ώρα. Εκείνος είναι πάνσοφος και ξέρει τι μας ωφελεί. Όταν εκείνος το θελήσει, δέξου αυτά που μπορείς να κάνεις.

Μιλήστε και πέστε στους ανθρώπους πως η ασθένεια αγιάζει. Να μην απελπίζονται. Να βλέπουν τα πράγματα λίγο και από την πνευματική τους πλευρά. Έτσι ωφελούνται.

Όσοι έχετε θλίψη στη ζωή σας και σας βασανίζουν επίμονοι λογισμοί να μην απελπισθείτε. Ο Θεός βλέπει τον αγώνα σας και θα σας βοηθήσει. Σας θέλει αγωνιστές. Αυτός είναι ο κανόνας σας.

Μη γογγύζετε.

Ακολουθείστε πιστά τις οδηγίες του πνευματικού. Να διασκεδάσετε τη θλίψη.

Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να έχει κάποια δοκιμασία. Αν δεν έχει δεν είναι καλά πνευματικά.

Χωρίς σταυρό δεν έχει παράδεισο.

Όποια δοκιμασία κι αν μας επισκεφθεί, κατά παραχώρηση Θεού, είναι για το καλό μας. Ας κάνουμε υπομονή. Ο Θεός γνωρίζει πώς θα μας οικονομήσει, για να βγούμε από τις δυσκολίες και να σωθούμε. Εκείνος δεν μας φορτώνει παραπάνω απ' ό,τι αντέχουμε.

Να βοηθούμε τους ανθρώπους που έχουν προβλήματα, ώστε να τοποθετούνται σωστά απέναντι στον Θεό. Να τους μάθουμε πως έτσι μας θέλει ο Θεός. Μας θέλει δηλαδή ν' αγωνιζόμαστε αγόγγυστα σηκώνοντας τον σταυρό μας.

Την ώρα της δοκιμασίας δεν είναι σωστό να γογγύζουμε. Να ευχαριστούμε, να δοξολογούμε τον Θεό και να ζητούμε υπομονή. Αυτή είναι η ορθόδοξη στάση.

Ο Θεός επέτρεψε τη δοκιμασία αυτή, γιατί μας αγαπά και θέλει να μας σώσει. Στον πόνο προσευχόμαστε από καρδιάς. Με θέρμη και πίστη να απευθυνόμαστε στον Θεό. Όταν ζούμε με άνεση, δυστυχώς ξεχνάμε τον Θεό και μας οδηγεί ο διάβολος.

Οι άτεκνοι να μην ανησυχούν και να μην απελπίζονται. Δεν χρειάζεται άγχος, ταραχή, απελπισία και κατάθλιψη. Ας δεχθούν το θέλημα του Θεού, όπως έρχεται στη ζωή τους.

Μόνοι τους, χωρίς τις ευθύνες των παιδιών, μπορούν να εργαστούν με επιτυχία για τη σωτηρία τους.

Αυτός είναι ο σκοπός της ζωής μας.

Το ίδιο ισχύει και για κείνους που έχουν ψυχικά και σωματικά νοσήματα. Μαρτύριο θα υπολογίσει ο Κύριος τον πόνο τους και θα τους σώσει.

Όσοι πονούν και δοκιμάζονται ας έχουν χαρά στην ψυχή τους, διότι ο Θεός φανερώνει και μ' αυτόν τον τρόπο την αγάπη Του.

Εμείς να σηκώνουμε τον σταυρό μας χωρίς γογγυσμό, με υπομονή και προσευχή. Έτσι μας θέλει ο Θεός.

Ο Κύριος, γνωρίζει τι σταυρός μας ταιριάζει και πόσο βάρος μπορούμε να σηκώσουμε. Ας Του έχουμε εμπιστοσύνη.

Πάντοτε θα υπάρχουν δοκιμασίες και άλλες αιτίες που προξενούν ταραχή στη ζωή μας.

Πνευματικά όλα αυτά μας ωφελούν. Εμείς θα πορευόμαστε με τη χάρη του Θεού και θα αγωνιζόμαστε να κάνουμε πράξη το θέλημά Του. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να απελπιζόμαστε.

Την ώρα της δοκιμασίας, η χάρη της προσευχής θα μας ενισχύει, θα μας δίνει υπομονή και φωτισμό για το πώς θα πορευθούμε.

Η μεγάλη δοκιμασία είναι, ουσιαστικά, ευεργεσία του Θεού για το πλάσμα Του.

Κάποτε ένας ναυτικός ναυάγησε. Βρέθηκε για πολλές ημέρες μόνος σ' ένα ακατοίκητο νησί. Προσπάθησε να οργανώσει τη ζωή του, όσο μπορούσε. Έφτιαξε με τα λίγα ξύλα που βρήκε στην παραλία ένα μικρό καλυβάκι και προστάτευε το

σώμα του από τις κακιές καιρικές συνθήκες. Η τροφή του ήταν χόρτα και ό,τι άλλο οικονομούσε από το κυνήγι και το ψάρεμα. Περνούσε ο καιρός και κανένα πλοίο δεν φαινόταν στον ορίζοντα.

Δεν έχασε όμως την ελπίδα του.

Κάποια μέρα, όμως, απομακρύνθηκε από την καλύβα του για την ανεύρεση τροφής του. Άρχισε όμως να ανησυχεί, όταν είδε από μακριά μία μεγάλη φωτιά. Όταν επέστρεψε βρήκε το φτωχικό του καμένο.

Τότε έχασε την ελπίδα του και άρχισε να κλαίει.

Εκείνη όμως τη στιγμή ένα πλοίο πλησίαζε στο νησί και σώθηκε. Οι ναύτες του είπαν, πως τους οδήγησε ο καπνός που είδαν από μακριά. Να λοιπόν!

Η μεγαλύτερη δοκιμασία του ναυαγού έγινε αιτία να σωθεί. Έτσι συμβαίνει σε κάθε δοκιμασία μας.

Να μην απορείτε, όταν έρχονται και σε σας δοκιμασίες. Στη ζωή αυτή πρέπει να έχουμε κάποια δοκιμασία, κάποιο πόνο. Να έχουμε κι εμείς ένα κανόνα. Εκείνες τις στιγμές ο Χριστός και η Παναγία μητέρα Του είναι κοντά μας.

Στις δοκιμασίες δεν είμαστε μόνοι. Τότε αποκτούμε περισσότερη διάθεση για προσευχή και πνευματικό αγώνα. Τότε επικαλούμαστε καλύτερα τον Θεό με συντεντριμμένη καρδιά.

Πηγή: πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Β. Μπατάκας, Αύρας λεπτής ανάσας: Από τη σοφία και την εμπειρία χαριτωμένων μοναχών, Βόλος: 2009, σ. 56-59.
aoratospolemostheblog0.wordpress.com